

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Právo na psychoterapii mimo zdravotnický systém: Pokus o etickou reflexi

Autor práce: Bc. et Bc. Zuzana Bláhová

Obor studia: Etika v sociální práci

Posudek vypracoval: Daniel D. Novotný, Ph.D.

Datum: 26.6.2019

Práce se zabývá otázkou, zda by psychoterapie měla být poskytována výlučně v rámci zdravotnického systému či i mimo něj. Autorka svou hlavní otázku zpracovává komplexně, jak z hlediska konkrétního právního sporu, který od r. 2012 běží v České republice (část 1), tak i z obecnějších hledisek právních a filosofických (část 2–6). Jádrem práce je argumentace ve prospěch teze, že právo na psychoterapii patří mezi práva přirozená. Toto právo pak není možné plně realizovat v restriktivní situaci, kdy je psychoterapie poskytována pouze v rámci zdravotnického systému.

Z formálního i obsahového hlediska je práce vynikající a nemám k ní závažnějších připomínek. Za drobný, spíše estetický nedostatek považuji to, že části 1–4 jsou podrobně členěné a poměrně dlouhé, zatímco část 5 (Diskuse) a 6 (Závěr) velmi krátké. Vhodnější by byla dle mého názoru jejich integrace do hlavních částí práce, případně jejich rozšíření. Obzvláště na práci oceňuji to, že jednotlivé části na sebe konzistentně navazují a přispívají k obhajobě hlavní teze. Navzdory komplexitě tedy práce nevykazuje charakter pouhého kompilátu (patrně s výjimkou částí týkající se definice psychoterapie, viz níže). Práci považuji celkově za hodnotný příspěvek k výše zmíněnému probíhajícímu sporu. Doporučuji k obhajobě s hodnocením na jedničku.

Podněty k diskusi

Definice psychoterapie

„Psychoterapie je cílené používání psychotherapeutických prostředků kvalifikovaným odborníkem (psychotherapeutem) ...“ (s. 45) Tato definice, třebaže oficiálně přijímaná různými profesními sdruženími, je kruhová. Co činí nějaký prostředek psychotherapeutickým? V jaké dovednosti získává člověk kvalifikaci, že se stává psychotherapeutem? Náznaky alespoň provizorní odpovědi autorka sbírala v průběhu části 2, aby se nakonec „bezezbytku přihlásila“ k definici, která je vadná a neinformativní. Dokázala by tedy autorka určit některé z nutných, případně i dostačujících podmínek psychoterapie?

Psychoterapie jako lidské právo

Odkud pochází idea psychoterapie jako přirozeného práva? (Zajímala by mě geneze tohoto klíčového argumentu)

Základní dobra

Na s. 53 autorka zmiňuje fakt, že zatímco John Finnis identifikuje sedm (ve skutečnosti někdy i osm) základních dober, Stanislav Sousedík pouze čtyři. Autorka přijímá stanovisko Sousedíkovo s kryptickou poznámkou: „protože máme obdobný cíl, spokojíme se také se čtyřmi.“ Co to znamená? Mohla by autorka zdůvodnit svou preferenci Sousedíkova stanoviska? Proč by např. Finnisovo základní dobro *hra* nemělo být základním dobrem?

Daniel D. Novotný, Ph.D.